

Et Mindretal har dog foreslaaet, at give Paragraffens andet Stykke en noget forandret Affattelse.

Et nyt Stykke, foreslaaet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, gaar ud paa, at forbeholde Staten at forfærdige og lade forfærdige Krigsmateriel til Hær og Flaaden uden at Patent kan gøres gældende derimod.

Udvalget har ikke ganske kunnet slutte sig til den i Lovforslagets § 3 givne Bestemmelse af, hvornaar en Opfindelse kan anses som ny, men har foretrukket en noget simplere Forklaring i den Henseende, udtrykt ved Endringsforslag Nr. 7.

I § 2, som synes at passe bedre efter end foran den nuværende § 3, er der foreslaaet en Tilføjeelse, om at Retten til et Patent kan overgaa fra Opfinderen til den, til hvem hans Ret lovlig er overgaaet „efter Reglerne om Formuerettighedens Overgang“. Udvalget har fundet Anledning til i denne Paragraf at foreslaa indsat en Bestemmelse, hvorved det fastslaas, at en Opfindelse først kan være Genstand for Kreditorers Forsøgning, naar Ansøgning om Patent er indgivet.

Uden at ville foreslaa anden Realitetsforandring i § 4 end at Patentets Varighed skal regnes fra dets Udstedelsesdag i Stedet for fra Udgivelsen af Ansøgningen har Udvalget dog forandret dens Form noget i den Hensigt at gøre dens Indhold tydeligere. I Stedet for 2det og 3dje Stykke i Paragraffen foreslaas den Affattelse, der udtrykt ved Endringsforslag Nr. 10.

En Del af § 5 i Lovforslaget bør efter sit Indhold formentlig føres fra den nuværende Plads til 2det Afsnit dels til § 11 dels til § 20. Man ser ikke ret af 1ste Stykke, om de deri nævnte 20 Kr. tilfalder Patentkommissionen eller Statskassen, man har derfor foreslaaet til Tydeliggørelse i den Henseende, at Ordene „til Patentkommissionen 20 Kr. som Afgift“ forandres til „en Afgift af 20 Kr.“ Paragraffens 2det og 3dje Stykke føres over til § 20, hvori den Afgift omhandles, som der skal betales inden Patentkommissionen udsærdiger Patentet.

Naar det i 3dje Stykke er sagt, at Patentkommissionen, naar en Ansøger godtgør Trang, kan fritage ham for de to i Para-

graffen nævnte Afgifter, saa har man foretrukket at sætte alternativt Fritagelse for eller Udsættelse af Afgiftens Betaling til Begyndelsen af det 3dje Aar. Herefter foreslaar Udvalget at gøre de to sidste Stykker af Paragraffen til en Paragraf for sig, der bliver § 5.

Det foreslaas at give § 6 følgende Affattelse:

„Fra Dagen efter, at Bekendtgørelse om Ansøgningen ifølge § 16 har fundet Sted, maa ingen uden Patenthaverens Samtykke i sin Bedrift eller i Erhvervs Djemed:

- a) anvende den patenterede Fremgangsmaade eller forfærdige den patenterede Genstand;
- b) indføre fra Udlandet eller falholde eller drive Handel med den patenterede Genstand eller den ved den patenterede Fremgangsmaade fremstillede Genstand;
- c) benytte den patenterede Genstand eller den ved den patenterede Fremgangsmaade fremstillede Genstand, med mindre Patenthaveren har bragt saadan Genstand i Handelen til Købs for enhver.“

Udvalget har ment her at burde følge Kommissionen, der ikke som Lovforslaget indskrænker det Omraade, hvori ingen tør anvende patenterede Genstande uden Patenthaverens Samtykke til „Erhvervs Djemed“, hvilket man har ment at burde forandre til „i sin Bedrift eller i Erhvervs Djemed. Ved at tillade uden Patenthaverens Samtykke at anvende en patenteret Genstand eller en patenteret Fremgangsmaade overalt, hvor det ikke var i Erhvervs Djemed, vilde man meget indskrænke den Ret, Patentet formentlig at burde give Ihændehaveren deraf. I en Bedrift, som ikke drives i Erhvervs Djemed, vilde en Anvendelse af en patenteret Genstand kunne finde Sted i stor Udstrækning, f. Eks. ved Jærnbaneførsel, i Statens eller Kommuniens Værksteder o. l.

Paa den anden Side kan det ikke overses, at ogsaa forfærdige Forhold give Anledning til en Begrænsning af Patentretten, dels derved, at andre end den, der har søgt eller faaet Patent, kan forinden Patentet